

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 28

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

märkta, Summa 1911 (1921).

Kära vän!

I går skrev jag till Gerda och såväl då
med det skiltträuska brevet till dig,
för att du skulle se hur sakerna stodo
och säga om du kunde hitta på någon
utväg. Men i natt har jag som Pitati
hustru inte fått någon ro för de tre min-
niskorna, man kan ju inte tänka sig en
bedrägligare historia. Jag har nu tänkt
ut, att jag skulle be steno beordern
om lån i hennes bank på de där iertek-
ningshanselliegarna, som vi ju i hästas

pingo tillkatta från Barukrullban. Om
jag pingo låna 10,000 kr. där, så skulle jag
kunna hjälpa Ahlströms^{o)} för det första
och använda resten till att betala tegel,
smickeriarbeten, järnvär, glasrutor o. s. v.
som jag har beställt till bygget denna vinter.

Vill du hjälpa mig med detta? Och vill
du, som det står i brevet, telegraferas
till den italienska banken, ~~att~~ om pengar
mer. Men jag tycker icke, att man i för-
sta taget skulle skicka mer än 1000 Kr.
eller 5500 lire. Det räcker till resan och
till första tiden i Florens, så får man se.
Det kan ju häända, att flickan dör. Att hon
kan bli bra är ju alldeles uteräntet utligt
beskrivningsså, men jag vill icke ha detta

O major Ahlström

[19. 11. 1921.]

på mitt samvete. Nu får du en hel
del besvär med detta, jag blir
snart lika svår att ge bort sam-
maria. Men som jag inte tycker
så mycket om att hjälpa främmade
människor som hon, så måste jag
erkänna, att jag skriver detta med
wära nog gråtandes ögon. Jag för-
modar, att Fribergs och Dybeck's och
andra på regementet äro förtta på
att hjälpa ekhströms, men nog
skulle det vara skönt, om de
ville hjälpa till. Jag har alltid
vordit intresserad för hans rysliga
sång, och skulle ha jag aldrig set,
så att jag har inga förpliktelser.

Men ännu ser du icke bror, att
någon vill hjälpa, så tycker jag, att
du skulle gärna mig den tjänsten att
ringa upp några steghvar och fråga. Det
vare mycket bra om de kunde veta,
att jag hjälper i alla händelser. Till
Frö Ahlström skall jag nu skriva, att
jag skall ta ett lån för att hjälpa henne.

Ja, här får du två tidningsurklipp.
Det var icke mycket glädje med den
hällen. Men Erika Streen hade läst arti-
keln, så att den blir nog bekant här
i trakten. Får något om du tycker
att det är klokt? Låm gao icke 100 R. till
en spelman i Mora utan att det namn i
tidningen.

Vi nu fått kallpen, pistk och alla
andra ljuslura, så att jag motser någon
dagens fest med stor sinnesro.
Din Selma.

Stor gåva till hembygden av Selma Lagerlöf.

Fryksdalsbygden

Skänker 12,000 kr. till ett diknings-
företag vid ån Ämtan.

— 32. 19/11

Dr Selma Lagerlöf har — enligt vad som meddelas Fryksdals-Bygden — genom en storartad gåva visat, att hon även äger ett praktiskt intresse för den bygd, som hon i sin diktning betygat sin kärlek.

Ägorna vid Ämtans övre lopp ha, som bekant, genom ett storartat dikningsföretag befriats från de förut ibland rent av ödeläggande översvämningar, som ån stundom kom med. Men detta företag gick till rätt mycket penningar, och det hade sannolikt ej kommit i gång, om ej dr Selma Lagerlöf hjälpt till där företaget var sämst. Ännu mer och ännu värdefullare för de övriga delägarna är emellertid att hon vid revisionen av räkenskaperna för i år meddelat, att hon som eget övertagit och betalt ett i socknens sparbank av samtliga delägare erhållet lån om 12,000 kr.

Det är klart, att detta handlings-sätt väckt stor tillfredsställelse hos dem som äro intresserade av saken, och tacksamheten mot dr Selma Lagerlöf är stor och allmän.

på den vägen, jag tror vi kunna vara glada att vara omgivna av så goda vänner.

när Hermine inträdde i sitt arbetsrum.

— Vad fattas er, fröken, ni är ju alldeles blek.

Hermine försökte att le.

— Våren gör alla människor sjuka ...

— Skall jag laga i ordning kvällen åt er?

— Nej, nej, det behövs inte — jag måste arbeta en stund till. Säg herrarna, att Toni redan är bättre och att herr Swenn lugnt kan fara hem.

— Ni borde skona er lite, fröken, och tänka på er egen hälsa, förmanade Karoline, jag skall ställa i ordning en säng i salongen, så att ni kan lägga er tidigt.

Hermine böjde jakande på huvudet. Sedan satte hon sig ned vid skrivbordet och stödde sitt brännande huvud mot handen.

Ja, gumman hade rätt. Hon borde ju även tänka på sig själv. Ända hittills hade uppoffrat sig för andra, men nu hade hon tröttnat därpå. Toni älskade Alexander. Nu stod detta klart för henne, nu hade hon fått förklaring på Tonis tårar ... på den häftighet, med vilken hon bett att få medaljongen ... Hur kunde hon ha undgått att märka detta förut? Kärlek? Bah! Ett romantiskt svärmeri, som denna ytliga varelse fått i sitt huvud. Hon tänkte inte vidare bekymra sig över denna upptäckt. Hon behövde